

РЕШЕНИЕ

№ 4226

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3777** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КФН срещу решение №822/08.03.2022г. по НАХД № 9018/2021г. по описа на СРС, НО, 112 състав.

С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № Р-10-433/01.06.2021г., издадено от член на КФН, изпълняващ правомощията на заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.15, ал.1, т.7 ЗКФН вр. чл.222, ал.1 от ЗППЦК за нарушение на пар. 20 от ПЗР на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 48 от 20.03.2013г. за изискванията към възнагражденията, тъй като не е привело политиката за възнагражденията на членовете на съвета на директорите в съответствие с изискванията на наредбата в срок до 30 септември 2020г.

Съдът с решението си на основание чл. ал.2, т.2 ЗАНН е предупредил дружеството, че при извършването на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай и в едногодишен срок от влизането в сила на съдебният акт, за това друго административно нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното

от СРС решение. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма] – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за основателна и моли решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено НП.

Административен съд София – град, XIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че „Нео Л. Капитал“ е публично дружество вписано в регистъра на КФН по чл.30, ал.1, т.3 ЗКФН, и за него са приложими разпоредбите на ЗППЦК и на подзаконовите актове по прилагането му. Установено било от проверка в електронната система на КФН, че в поканата за общо събрание на акционерите на 01.10.2020г. и втора дата 16.10.2020г. съдържа точка за в дневния ред за приемане на политика за възнагражденията на членовете на съвета на директорите на дружеството, което се потвърждавало от протокола за провеждането му на втората дата, общото събрание приело политиката за възнагражденията на 16.10.2020г. На първата дата не е проведено общо събрание.

При така установеното от проверката било прието от актосъставителя Ц., че е допуснато нарушение на пар.20 от ПЗР на Наредба 48 за изискванията към възнагражденията, за което съставила АУАН на 11.12.2020г. Вуз основа на акта било издадено и процесното НП, при напълно съвпадение на изводите за съставомерност на установеното при проверката по посочената в АУАН нарушена разпоредба, като наложената имуществена санкция е в минимален размер. – 500 лв. по чл.221, ал.8 ЗППЦК.

С въззивното решение, СРС, след като е приел, че не са допуснати нарушения на изискванията за форма, съдържание и процесуалните превила при издаването на АУАН и НП, в това число е обсъдил значението на допуснатата техническа грешка, е отменил Наказателното постановление, с мотив, че процесният случай е маловажен по чл. 28 ЗАНН. Съдът е изложил мотиви, че: закъснението с въвеждането на политиката за възнагражденията е минимално, нарушението било отстранено още преди да бъде констатирано от КФН, нямало данни на дружеството да са налагани административни наказания за други извършени нарушения; 16 дни не съставлявали период, който обуславял висока обществена опасност; в случая обществената опасност била значително по-ниска от обичайната, а самата тя била незначителна и от него не са произтекли обществено-опасни последици. Съдът е приел, че наложеното наказание е несъответно на обществената опасност от нарушението, а нарушителят

може да бъде дисциплиниран чрез отправяне на предупреждение по чл. 63, ал.2, т.2 ЗАНН.

Правна преценка на касационната инстанция

Решението на СРС е допустимо, но при преценката за приложението на материалния закон, касационната инстанция констатира следното:

Не могат да се възприемат доводите на касатора, че само формалното извършване на процесното административно нарушение е достатъчно, за да се наложи предвидената в закона минимална санкция, без да се преценява степента на обществена опасност и всички относими към съставомерността обстоятелства при извършването му. Преценката по чл.28 ЗАНН за маловажност не е изключена за нито едно административно нарушение. Съдът има пълна юрисдикция да прецени всички факти по спора, с който е сезиран и да прецени приложимостта или не на чл.28 ЗАНН с произтичащите последици – така Тълкувателно решение №1/12.12.2007г. по тълк. Дело №1/2007г. на ОСНК на ВКС. В конкретният случай тази разпоредба е неприложима, по съображения за неправилност на изводите на съда, че действително е извършено описаното в АУАН и НП административно нарушение.

Нарушената разпоредба на пар.20 от Наредба 48/2013г. установява задължение за дружеството да приведе политиката си за възнагражденията в съответствие с наредбата в срок до 30 септември 2020г. Така очертаните признаци на нарушението от обективна страна предполагат съотнасяне на действащата политика относно възнагражденията към правилата на новата наредба. Само при извод за необходимост от приемането на нова или промяната в съществуващата политика в този срок, тоест несъответствие с правило или правила по наредбата, ще съставлява нарушение на пар.20 от Наредбата. Този извод следва и по аргумент от чл. 23, ал. 4 от наредбата, посочена като основание в НП. Санкция се налага само при нарушаване на норми на наредбата.

В случая е допуснато нарушение на съществено процесуално изискване към съдържанието на НП по чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, тъй като не съдържа твърдения и констатации за евентуалното противоречие между действащите правила за възнагражденията в дружеството и изискванията на Наредба 48/2013 г.

Освен горното, на 16 октомври общото събрание на акционерите е приело предложената от Съвета на директорите Политика за възнагражденията на Съвета на директорите, която е част от поканата с дневния ред. Видно от чл. 3, ал.1 от Наредбата, съветът на директорите е посочен като орган, компетентен да приема политиката за възнагражденията и отговаря за нейното прилагане и периодично преразглеждане. Тази норма не съдържа изискване за одобрение на правилата от общото събрание. По преписката е представен протокол от заседание на Съвета на директорите, проведено на 28.08.2020г., на което е взето решение за свикване на общото събрание и за дневен ред, тоест предложената на общото събрание Политика за възнагражденията, е одобрена най-малкото и приета на редовно заседание на Съвета на директорите с приемането на дневния ред.

По въпроса дали компетентният орган по чл.3, ал.1 от Наредбата - съветът на директорите на процесното дружество, е приел политиката за възнагражденията, няма също фактически констатации в АУАН и НП.

Всичко изложено води до извод, че съставомерните фактическите основания,

относими към посочената като нарушена разпоредба - пар. 20 от Наредба 48/2013г., не са обективирани в обстоятелствената част на АУАН, останали са неизяснени и при издаването на НП. Този пропуск е съществен и не може да бъде преодолян в хода на съдебното производство, съдът не може да добавя нови и относими към нарушената разпоредба фактически основания, тъй като административно-наказателното производство се образува единствено със съставянето на АУАН. Компетентността на съда е ограничена само до посочените факти и обстоятелства в АУАН и НП.

Изложеното обуславя извод, че констатацията на съда за формалното извършване на посоченото в АУАН и НП административното нарушение от дружеството е неправилна, НП подлежи на отмяна като постановено при допуснати съществени нарушения на закона. Тъй като касационната инстанция следи служебно за съответствието на решението с материалния закон – чл.218, ал.2 АПК, изложеното мотивира съда да остави в сила обжалваното решение, в частта за отмяната на НП.

Що се касае до наложеното със съдебното решение предупреждение по чл. 63, ал.2, т.2 ЗАНН, в тази част решението следва да бъде отменено като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Приложението на разпоредбата е основано на неправилният извод, че посоченото в НП нарушение действително е извършено. Идентично е неприложим и чл.28 ЗАНН.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 822/08.03.2022г. по НАХД № 9018/2021г. по описа на СРС, НО, 112 състав, в частта, в която е отменено Наказателно постановление № Р-10-433/01.06.2021г., издадено от член на КФН, изпълняващ правомощията на заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл.15, ал.1, т.7 ЗКФН вр. чл.222, ал.1 от ЗППЦК за нарушение на пар. 20 от ПЗР на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 48 от 20.03.2013г. за изискванията към възнагражденията.

ОТМЕНЯ решение №822/08.03.2022г. по НАХД № 9018/2021г. по описа на СРС, НО, 112 състав, в частта, в която на основание чл.63, ал.2, т.2 ЗАНН съдът е наложил предупреждение на [фирма], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

